

Sygn. akt V CSK 222/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko A. B.-C. i R. C.

o uznanie czynności za bezskuteczną

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej z wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniano, że odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, iż określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów; wątpliwości te należy przytoczyć, przy czym oczywiste jest, że muszą one dotyczyć przepisu znajdującego zastosowanie w sprawie, którego wykładnia ma wpływ na rozstrzygnięcie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2009 r., II UK 72/09 i z dnia 21 listopada 2007 r., I PK 190/07 - nie publ.).

Skarżący wskazali na konieczność wykładni art. 527 § 3 k.c. w związku z potrzebą wyjaśnienia występującego w nim pojęcia „bliskich stosunków”.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie zajmował się już przedstawionym problemem i przyjął, że w przepisie tym chodzi o taki „stosunek bliskości” między dwiema osobami, który uzasadnia przyjęcie, że jedna z nich jest w posiadaniu informacji o aktualnej sytuacji majątkowej drugiej (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 1999 r., III CKN 462/98, nie publ.). Sądy rozpoznające sprawę dokonywały oceny stanu faktycznego przez pryzmat art. 527 § 3 k.p.c. rozumianego zgodnie z tą wykładnią.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów i odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]